

Catre,
Asociatia Magistratilor din Romania
In atentia doamnei judecator Gabriela Baltag

Subsemnatul, Florea Daniel, ofiter al Serviciului Roman de Informatii in rezerva, cu gradul de maior, domiciliat in (...), formulez si depun urmatoarea

Sesizare

impotriva efectuării perchezitiei domiciliare a subsemnatului si a unor abuzuri la care am fost supus de autoritatile romane care au ca obiect de activitate respectarea legii si punerea ei in aplicare.

Intentia mea este aceea de a va atrage atentia asupra abuzurilor savarsite impotriva mea de catre autoritati ale statului roman, autoritati care ar trebui, intr-un stat de drept, sa aiba ca preocupare principala verificarea legalitatii si respectarea aplicarii legii, in conditiile in care **procuratura (inclusiv DNA)** are menirea principala **de a exercita rolul sau activ in vederea aflarii adevarului si a respectarii dispozitiilor legale, iar judecatorul de drepturi si libertati are unul din cele mai importante roluri in legiferarea intentiilor procurorului in ceea ce priveste inceperea urmariri penale si a actelor procesuale care se desfasoara pe parcursul acestei etape, in cadrul unui dosar penal .**

Conform proceselor verbale incheiate in data de 27.01.2016, la domiciliul subsemnatului, adresa de mai sus, precum si la imobilul situat in Ploiesti, str. (...), precum si a autoturismelor detinute de familia mea (...), dupa ce ne-au legitimat conform procedurii si ne-au inmanat o copie a mandatului, am fost informati la dreptul de a contacta un avocat, iar eu, in speta Florea Daniel, am spus ca nu este cazul deoarece nu am nimic de ascuns.

Persoana de incredere nu a fost desemnata, din aceleasi considerente – ca nu am nimic de ascuns – sotia mea, Florea Ioana Malina, participand in mod direct la perchezitia efectuata la una din locuinte, iar eu la cealalta.

Desi nu mi s-a adus la cunostinta pentru ce sunt **invinuit sau suspect**, daca exista vreo plangere impotriva mea, daca exista vreun dosar in care sunt incriminat si am vreo calitate procesuala, mi s-a solicitat sa predau inscrisuri si bunuri ce intereseaza „cauza” (fac precizarea ca solicitarea ofiterilor de politie judiciara se referea exact la: inscrisuri cu caracter clasificat, bunuri, valori, medii de stocare a datelor, plangeri, sesizari formulate impotriva unor judecatori, procurori, ofiteri de politie, agende si insemnari ce pot interesa „cauza” , obiecte, substante sau orice alte materiale interzise la detinere, telefoanele mobile folosite), **desi mentionez inca o data, nu mi s-a adus la cunostinta cauza si scopul efectuării perchezitiei asa cum prevede legea. Pentru ca nu am inteles ce se cauta in „cauza” i-am invitat pe politisti sa faca ce considera necesar, in conditiile in care nu mi s-a explicat nimic logic, iar ei devenisera „opaci” in explicatii. Mai mult, asa cum rezulta din ambele procese verbale nu ne-am opus cu nimic la nicio solicitare venita din partea lor, considerand normal sa reiasa din toate actiunile si activitatile familiei mele ca nu**

suntem de rea credinta si ca nici nu intentionam sa incalcam in vreun fel vreo prevedere legala.

Mai mult, art. 158 (Codul de procedura penala) indica care sunt conditiile de forma si de fond pe care trebuie sa le indeplineasca mandatul de perchezitie. Asa cum veti constata si dumneavoastra acestea nu sunt indeplinite nici pentru mandatul nr. 21 si nici pentru mandatul nr. 22, ambele eliberate in dosarul nr. 500/105/2016.

Percheziția domiciliară se poate dispune dacă **există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni de către o persoană ori la deținerea unor obiecte sau înscrisuri ce au legătură cu o infracțiune și se presupune că percheziția poate conduce la descoperirea și strângerea probelor cu privire la această infracțiune, iar obținerea acestor probe este necesară și proporțională pentru buna desfășurare a procesului penal.** De asemenea, este posibilă dispunerea percheziției domiciliare în scopul conservării urmelor săvârșirii infracțiunii sau prinderii suspectului ori inculpatului. *În ceea ce privește caracterul necesar și proporțional al percheziției domiciliare fac câteva precizări:*

Articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului stipulează că:

(1) Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2) Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acesta este prevăzut de lege și constituie, într-o societate democratică, o măsură necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protecția sănătății, a moralei, a drepturilor și a libertăților altora.

*Este evident faptul că percheziția constituie o ingerință a statului în dreptul la inviolabilitatea domiciliului. **Pentru a nu contraveni art. 8 din Convenție, această ingerință trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative, și anume:***

- să fie prevăzută de lege,*
- să vizeze un scop legitim și*
- să fie necesară într-o societate democratică.*

Jurisprudența instanței de la Strasbourg relevă faptul că primele două condiții nu comportă prea multe discuții întrucât, în general, instituția percheziției este reglementată în mod accesibil și previzibil, iar măsura urmărește în cazul concret un scop legitim, ultima condiție – să fie necesară într-o societate democratică – necesită câteva lămuriri în ceea ce privește, în special, existența proporționalității între ingerința și scopul urmărit.

Astfel, în raport de respectarea condiției necesității într-o societate democratică, motivele aduse în vederea justificării percheziției trebuie să fie „relevante” și „suficiente” și să respecte principiul proporționalității.

În primul rând, legislația și practica trebuie să ofere indivizilor garanții adecvate și eficiente împotriva abuzurilor, esențial fiind controlul judiciar anterior sau posterior al legalității măsurii.

În al doilea rând, ingerința trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit prin prisma următoarelor chestiuni:

- ⌚ *gravitatea faptei în raport de care se realizează ancheta penală;*

- ⌚ *circumstanțele eliberării mandatului de percheziție, în special existența la acel moment a altor probe cu privire la existența infracțiunii;*
- ⌚ *conținutul și scopul mandatului, modul de efectuare a percheziției, luându-se în calcul natura locației percheziționate precum și măsurile care s-au luat pentru a reduce impactul măsurii la un nivel rezonabil, ținând cont de posibilele repercusiuni asupra persoanelor afectate de percheziție.*

De asemenea, Curtea consideră că modul de realizare a perchezițiilor este lipsit de proporționalitate în situația în care mandatele de percheziție sunt redactate în termeni foarte largi, neprecizându-se nimic despre FAPTA ANCHETATĂ, locurile care fac obiect al percheziției sau BUNURILE CE TREBUIE RIDICATE, LĂSÂND ASTFEL LA DISCREȚIA NELIMITATĂ A ANCHETATORILOR ASPECTE EXTREM DE IMPORTANTE.[CEDO, hot. Van Rossem c. Belgia, 9 decembrie 2004, în Rev. Curierul Judiciar, nr. 1/2005. În acest sens a se vedea și CEDO, hot. Ernst și alții c. Belgia, 15 iulie 2003; CEDO, hot. Roemen și Schmit c. Luxemburg, 25 februarie 2003; hot. Niemietz c. Germaniaprecit.; hot. Aleksanyan c. Rusiei, 22 decembrie 2008.]

Deși s-ar putea pareea o rea vointa din partea mea, fac precizarea ca in procesul verbal de inmanare a mandatului de perchezitie nr. 21, dintr-un exces de zel, s-au efectuat urmatoarele erori:

- In loc de probabila ordonatanta de delegare nr. 150/P/2014 din data de 25.01.2016 a DNA - ST Ploiesti, a fost redactata in procesul verbal eroarea „Ordonanta de delegare nr. 150/P/2015 din 25.01.2016 a DNA –ST Ploiesti”, iar daca ne referim, din punct de vedere juridic, la erorile materiale, cu consecintele cunoscute, aceasta eroare poate fi lovita, daca nu de nulitate absoluta, atunci, cel putin, de nulitate relativa;
- autoturismul aflat in proprietatea sotiei mele, Florea Ioana Malina, Renault Megane, are numarul de inmatriculare PH (...), iar in procesul verbal este trecut PH 20 YGL, ceea ce conduce, de asemenea, la nulitatea procesului verbal de perchezitie deoarece se constata ca ofiterii de politie judiciara au perchezitionat alt autovehicul, autoturism care, evident, apartine unei alte persoane neidentificate de politia judiciara.

Referitor la cele expuse in fapt, fac referire la art. 159 (13) Codul de procedura penala, considerand ca nu au fost respectate dispozitiile constand in: **”organul judiciar este obligat sa se limiteze la ridicarea numai a obiectelor si inscrisurilor care au legatura cu FAPTA pentru care se efectueaza URMARIREA PENALA. Obiectele sau inscrisurile a caror circulatie ori detinere este interzisa sau in privinta carora exista suspiciunea ca pot avea o legatura cu savarsirea unei infractiuni pentru care actiunea penala se pune in miscare din oficiu se ridica intotdeauna”**. Personal, nu MI S-A ADUS LA CUNOSTINTA CALITATEA PROCESUALA PE CARE O AM in dosarul 150/P/2014 si nici despre ce FAPTA e vorba, precum si obiectul sesizarii din oficiu, in cazul in care am savarsit o infractiune decat in data de 01.02.2016, cand am intrat in posesia citatiei de martor (anexata).

Ma intreb daca aceasta perchezitie si solicitarea tuturor obiectelor ridicate nu au legatura cu denuntul sau plangerile facute de subsemnatul la DNA in anul 2014. In plus, ma mai intreb daca exista for tutelar superior DNA-ului care poate controla inscrisurile depuse de mine in denunturile formulate. Motivez prin faptul ca mi-au fost ridicate toate documentele care fac obiectul mai multor dosare la DNA in care am avut calitatea de denuntator si parte vatamata. In acelasi timp mi s-au ridicat si absolut toate documentele care reprezinta cauza civila nr. 391/42/2014, aflata pe rolul ICCJ, Sectia

Contencios Administrativ si Fiscal – dosarul fiind cel in care ma judec cu SRI pentru trecerea abuziva in rezerva a subsemnatului – ceea ce ma pune in imposibilitatea efectuării aparării.

Sustin ca aceste masuri sunt abuzuri ale DNA – ST Ploiesti cu concursul judecatorului de drepturi si libertati, in conditiile in care nu s-a urmarit identificarea vreunei probe relevante in dosarul mentionat in mandatul de perchezie, „scotocirea” ofiterilor de politie judiciara tintind, in realitate, identificarea unor documente clasificate, pe care, probabil, subsemnatul sa le fi sustras cand lucram/activam in Serviciul Roman de Informatii. Cunoscand modul de lucru al SRI, precum si legatura mai mult decat fireasca intre unii ofiteri de la Directia Judeteana de Informatii Prahova si procurori din cadrul DNA – ST Ploiesti, precum si calitatea de fost ofiter de securitate care a facut politie politica al judecatorului de drepturi si libertati, sunt convins ca scopul acestei „masuri” – perchezitia – a fost cel indicat de mine si nu cel invocat de anchetatori. Intaresc aceste afirmatii prin faptul ca, la data de 02.02.2016, urmare citatiei emise de aceeaasi autoritate, m-am deplasat la sediul DNA – ST Ploiesti unde am fost audiat ca martor, iar intrebarile care mi-au fost adresate releva clar ca scopul perchezitiei **nu are nicio legatura cu tot ce mi s-a ridicat din proprietate, atat mie cat si familiei.**

O alta problema, daca nu de legalitate, cat de moralitate, o ridica faptul ca judecatorul de drepturi si libertati, in speta TRANDAFIRESCU ZINICA, cel care a emis mandatul de perchezitie mentionat, este **vadit dovedita ca fiind fost lucrator al Securitatii si ca, in aceasta calitate, a desfasurat activitati de politie politica.** Personal, nu o cunosc pe doamna judecator, dar mi se pare mai mult decat evident faptul ca un judecator de „drepturi si libertati” trebuie sa fie garantul LEGII si al MORALITATII, ori cum se poate spune ca acest judecator poate indeplini aceasta prerogativa daca a fost identificat si dovedit ca a desfasurat activitati „de politie politica” pana in anul 1989 (decizia 955 din 26.02.2013 a Inaltei Curti de casatie si Justitie, pronuntata in dosarul nr. 6506/2/2012)?!

Mie mi se pare, chiar daca nu detin dovezi in acest sens, ca tot ce mi s-a intamplat incepand cu 27.01.2016 este rodul unor abuzuri puse la cale cu concursul mai multor autoritati ale statului, aceasta datorat, cel mai probabil, faptului ca mi-am permis, atunci cand eram ofiter activ al SRI, sa depun un denunt la DNA, plangere in care aratam ca in justitia romana au functionat ofiteri acoperiti ai Serviciului (desi legea interzicea asta!), precum si posibile infractiuni savarsite de ofiteri superiori si generali din acelasi serviciu. De aceea revin la ideea enuntata, cum ca perchezitia este **rodul „cooperarii”** intre SRI- DNA si judecatorul de drepturi si libertati, **fostul lucrator al Securitatii care a si facut politie politica** (probabil fiind pus in continuare in dependenta de SRI) **si unele televiziuni aservite SRI (TV Digi24 a emis in diminetile de: 27.01.2016 , la ora 7,00, in conditiile in care nici nu incepuse perchezitia, „stirea” ca se desfasoara perchezitia la fosti ofiteri SRI care au santajat importanti oameni de afaceri din judetul Prahova; 28.01.2016, la ora 7,00 – „stirea” ca „astazi, urmeaza a se efectua audieri ale fostilor ofiteri SRI perchezionati in data de 27.01.2016, suspecti ca au santajat un milionar din Prahova”), scopul masurii fiind acela de intimidare a subsemnatului, discretione in plan mediatic si relational, asociindu-ma deja cu un infractor, totul doar pentru ca „mi-am permis” sa depun la DNA in anul 2014 un denunt penal.**

Fata de cele mai sus, trebuie sa mentionez ca s-au ridicat obiectele personale ale copiilor mei minori - (...) in varsta de 11 ani si (...), in varsta de 8 ani – tablete, stick, telefon personal. Prin modul in care s-a procedat consider ca sunt incriminate in acest dosar, iar eu ca parinte doresc sa cunosc calitatea lor procesuala. In alte cazuri similare, sunt anchetati si minorii din familia unui suspect, invinuit, martor sau persoana fara calitate procesuala, desi , repet, nu mi s-a adus la cunostinta a avea vreo calitate procesuala?

De asemenea, similar s-a procedat la ridicarea obiectelor personale ale sotiei mele, Florea (...), ofiter activ (...) la UM (...), in speta doua telefoane mobile, pe care putea detine informatii la care nu aveau acces persoane ce nu lucreaza in domeniul securitatii nationale. Codul de procedura penala indica la art 56 (4) „urmarirea penala in cazul infractiunilor savarsite de militari se efectueaza , in mod obligatoriu, de procurorul militar. Ori daca infractiunea pentru care s-a pus in miscare urmarirea penala era realizata de mine pentru perioada in care am fost militar (pana in 2014) sau de sotia mea, care, asa cum aratat, este cadru militar, nu pot intelege care este motivul pentru care domiciliul unui militar este perchezitionat de procurorul civil, atat timp cat se cunostea calitatea avuta de mine si cea pe care o are sotia mea in prezent – militar.

In cazul dispunerii acestor „masuri” – ridicarea tuturor telefoanelor mobile si a simurilor aferente, aflate in proprietatea familiei, precum si celorlate mijloace IT prin care tineam corespondenta pentru plata utilitatilor, in conditiile in care nu mi s-a indicat un termen pentru returnarea obiectelor confiscate /luate in custodie, consider ca s-a savarsit un abuz grosolan care indica ca in anul 2016 in Romania inca se practica POLITIA POLITICA. Toate aceste masuri le coroborez cu faptul ca la data de 02.02.2016 am aflat ca am calitatea de martor si nu de suspect sau inculpat, adica la 5 zile de la efectuarea perchezitiei, astfel incat nu pot intelege logica perchezitiei inainte de audiere, pentru un om de buna credinta cum ma consider si cum rezulta ca sunt considerat si de anchetatori, tam-tam-ul creat cu „scaparea de informatii in presa aservita unui anumit serviciu”, retinerea obiectelor si documentelor care nu au nicio utilitate si legatura cu scopul dosarului, toate acestea in conditiile in care, *daca ce mi s-a adus la cunostinta de catre anchetatori*, pentru calitatea mea de martor, *este real si perfect adevarat* si daca procurorul care instrumenteaza cauza este interesat doar de aflarea adevarului si nu manat de alte dorinte, oculte, sau aservite unor alte scopuri care scapa logicii.

As dori, in acelasi context, sa va aduc in atentie ca realizarea sub aceasta maniera a unei astfel de masuri – perchezitia domiciliara si auto, asa cum reiese din alegatia mea, in cazul unor martori de buna credinta, asa cum ma consider si eu si familia mea (desi reiese ca numai eu eram vizat!) indica faptul ca in Romania nu se mai respecta principiile statului de drept si nici nu se mai respecta principiul **nevinovatiei**, chiar daca CEDO recomanda expres tuturor tarilor semnatare respectarea tuturor acestor garantii (iar dumneavoastra cunoasteti mai bine decat mine ce implica aceste „recomandari”).

Va rog sa luati in considerare sesizarea depusa si, pe cale de consecinta, in speranta ca ma veti intelege si ma veti ajuta, va stau oricand la dispozitie cu alte detalii privind expunerea de mai sus. Nu pot indica niciun telefon de contact deoarece, asa cum aratat, sunt deposedat de proprietate.

Cu deosebit respect,
Maior (r) SRI
Florea Daniel

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO